

ogsaa om Landbruget, og han gav sig — det findes paa Sp. 1245 — til at tage en Detaille indenfor Landbruget op, nemlig Dyrskuer. Det skulde den højtærede Minister have ladet være med, for saa var han ikke kommet til at røbe sin fuldkomne Uvidenhed paa det Omraade. Den højtærede Finansminister talte kun om Dyrskuer og sagde, at der vilde han spare 400 000 Kr. Men naar jeg gør opmærksom paa, at der til Dyrskuer kun er budgetteret 330 000 Kr. og i Finansaaret 1924—25 kun er brugt 240 000 Kr., saa bliver det jo vanskeligt paa denne ene Post at spare 400 000 Kr.; men jeg forstod jo nok, at den højtærede Finansminister tillige tænkte paa to andre Poster, hvortil der tilsammen er anvendt godt 750 000 Kr. Det fremgik ganske klart af den højtærede Ministers Udtalelser, at han ikke har Gnist af Begreb om Dyrskueres avlsmæssige Betydning for en Forbedring af vort Husdyrbrug; men det skal være ham tilgivet, thi han har vel ingen Betingelser for at erhverve sig et saadant Kendskab. Derimod vil jeg tro, at den højtærede Finansminister kan vurdere, hvad det betyder, at vor Husdyrproduktion tilfører Landet i disse Aar en Indtægt af ca. 1 500 Mill. Kr. Det tror jeg han har Forstand paa, og saa ser det mindre godt ud, at han til Gengæld vil hapse 400 000 Kr. til Svækkelse af det Arbejde, der bærer den nævnte Produktion.

Hvis den højtærede Finansminister tror, at disse Dyrskuer er rene Guldgruber for Foreningerne, som afholder dem, er det en ren Misforstaaelse. Der er ganske enkelte Steder, hvor Dyrskuer kan give Overskud, naar Vejret er heldigt og den dermed forbundne Fæst lykkes. Jeg kender en Forening, hvor det kan ske, men den samme Forening afholder 13 Dyrskuer ude omkring i Kredsen, der alle kun giver Udgifter. Jeg vil antage, at en 80—90 pCt. af Dyrskuerne giver betydeligt Underskud. Det er heller ikke saaledes, som man næsten maa tro den højtærede Finansminister mente, at det Overskud, som altsaa i enkelte Tilfælde kan komme, er noget, som den vedkommende Landboforening putter i Lommen. Jeg kan oplyse den højtærede Finansminister om, at alt det Arbejde, som gøres til Avlens Fremme og paa andre Omraader indenfor Landboforeningerne, er fuldkom-

men ulønnet, det gøres alt sammen i Foreningens Interesse.

Jeg vender mig saa til den højtærede Landbrugsminister, som et Sted taler om de vanskelige Tider, Landbruget er inde i, men jeg synes, at den højtærede Minister glemmer senere i sin Tale, at han har erkendt, det er vanskelige Tider, thi ogsaa han er jo med til at beklippe de faa og forholdsvis smaa Bevillinger, der findes til Landbrugets Fremme. Den højtærede Minister kom ind paa en Omtale af Mergelbevillingen, og herom vil jeg sige et Par Ord. Jeg synes ikke, at denne Bevilling rettelig kan opfattes som et egentligt Tilskud til Landbruget, thi det er jo i Virkeligheden ikke Landmændene, som faar disse Penge, de allerfleste af dem gaar til Statsbanerne. Landmændene betaler de $\frac{3}{10}$ af Fragten og mindst 15 Kr. pr. Vognladning, og dette kan utvivlsomt dække Statsbanernes direkte Udgifter til Transporten. Resten, de $\frac{7}{10}$ af Fragten, faar Statsbanerne i Virkeligheden som en Indtægt, de ellers ikke vilde faa. Mergel er jo en tung Masse og en dyr Vare at transportere, og det er et Stof, der eruundværligt som Grundforbedringsmiddel paa mange Ejendomme, i hvert Fald paa de raa, nyopdyrkede Jorder. Disse Mergellejer kunde slet ikke drives og Transporten ikke finde Sted og Statsbanerne altsaa ikke faa denne Indtægt uden netop gennem det Statstilskud, som ydes, og den Samvirken, som i det hele taget skal til. Den højtærede Minister talte om, at der ved Mergelsporene blev udført saa mange Vognladninger til hver Modtager. Men det skyldes jo den Omstændighed, at naar Mergel køres ud paa disse transportable Spor, skal hver enkelt Mand paa een Gang tage alt, hvad han har Brug for til at mergle hele sin Mark med; naar Mergelen derimod køres ud med Banerne, kan de faa aarligt til et Skifte ad Gangen.

Den højtærede Minister skulde heller ikke se saa skævt til Gaardmændene, thi det er faktisk dem, der tager Husmændene med, saa de ogsaa kan faa deres Jord merglet — det gælder baade de store Mergellejer, hvorfra Mergelen transporteres med Banerne, og det gælder de smaa. Jeg maa mene, der maa være særlige Forhold til Stede i det Mergelselskab, Raabjerg-Elting Mergelselskab, den højtærede Mini-